

Ελεήμων: ο αυθεντικός μιμητής του Θεού

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1KENprS>]

Πρέπει να μάθει κανείς το αγαθό αυτό της ελεημοσύνης, πόση Χάρη κρύβει, γιατί η ελεημοσύνη είναι μεγάλη και μπορεί η ίδια να εξαλείψει και αμαρτίες καθώς λέει ο Προφήτης: «Το λύτρο για την εξαγορά του ανθρώπου είναι τα ίδια του τα πλούτη» (Παρ. 13, 8). Και αλλού επίσης λέει: «Με ελεημοσύνες εξαγόρασε τις αμαρτίες σου» (Δαν. 4, 24). Και ο ίδιος ο Κύριος είπε: «Να γίνετε οίκτιρμονες, όπως και ο ουράνιος Πατέρας σας είναι οίκτιρμων» (Λουκ. 6, 36). Δεν είπε: «Νηστεύετε, όπως ο ουράνιος Πατέρας σας νηστεύει», ούτε πάλι είπε: «Να μην έχετε περιουσία, όπως και ο ουράνιος Πατέρας σας δεν έχει». Αλλά τι λέει; «Να γίνετε οίκτιρμονες, όπως ο ουράνιος Πατέρας σας είναι οίκτιρμων». Γιατί ιδιαίτερα μ' αυτήν την αρετή ο άνθρωπος μιμείται το Θεό[3].

Αυτή είναι ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της αγάπης Του. Πρέπει λοιπόν όπως είπαμε, σ' αυτό το σκοπό να συγκεντρώνουμε την προσοχή μας πάντοτε, ώστε ό,τι κάνουμε να το κάνουμε με επίγνωση. Υπάρχει βέβαια πολλή διαφορά και στο σκοπό της ελεημοσύνης. Κάνει κανείς ελεημοσύνη για να ευλογηθεί το χωράφι του και ο Θεός το ευλογεί. Άλλος κάνει ελεημοσύνη για να σωθεί το πλοίο του και ο Θεός το σώζει. Άλλος την κάνει για τα παιδιά του και ο Θεός φυλάει τα παιδιά του. Άλλος την κάνει για να δοξαστεί και ο Θεός τον δοξάζει. Και δεν παραβλέπει ο Θεός κανέναν, αλλά αυτό που θέλει καθέναν αυτό και του δίνει. Αρκεί να μην βλάπτεται απ' αυτό η ψυχή του. Αλλά όλοι αυτοί έχουν πάρει ήδη το μισθό τους, γιατί δεν έδωσαν περιθώρια στο Θεό να τους δώσει κάτι παραπάνω, επειδή ο σκοπός που έβαλαν, δεν ήταν η ωφέλεια της ψυχής τους. Για να ευλογηθεί το χωράφι σου το έκανες; Ο Θεός το ευλόγησε. Για τα παιδιά σου το έκανες; Ο Θεός τα φύλαξε. Για να δοξαστείς το έκανες; Σε δόξασε. Τι σου χρωστάει ακόμα ο Θεός; Σε πλήρωσε για ό,τι έκανες.

Είναι και άλλος που κάνει ελεημοσύνη για να γλυτώσει από την κόλαση. Αυτός την κάνει για την ψυχή του, αυτός ενεργεί «κατά Θεόν», πλην όμως δεν κάνει και όπως ακριβώς θέλει ο Θεός. Ακόμα βρίσκεται στη δουλική κατάσταση. Γιατί ο δούλος δεν κάνει το θέλημα του Κυρίου του, επειδή και ο ίδιος το θέλει, αλλ' επειδή φοβάται μήπως τιμωρηθεί. Και αυτός κατά τον ίδιο τρόπο ελεεί για να γλυτώσει από την κόλαση και ο Θεός τον γλυτώνει απ' αυτήν. Άλλος ελεεί για να πάρει

μισθό. Αυτός ο σκοπός είναι ανώτερος από τον πρώτο, αλλ' ούτε αυτός δεν είναι ακόμα, όπως ακριβώς θέλει ο Θεός. Γιατί δεν βρίσκεται ακόμα από πλευράς ψυχικής διαθέσεως στην κατάσταση του υιού. Αλλ' όπως ακριβώς ο μισθωτός δεν κάνει το θέλημα του αφεντικού του, παρά μόνο και μόνο για να πάρει απ' αυτόν μισθό και να έχει κέρδη, έτσι και αυτός ελεεί για να πάρει μισθό.

Γιατί υπάρχουν τρία είδη ψυχικών διαθέσεων που μας οδηγούν στο να κάνουμε το καλό, όπως λέει ο Μέγας Βασίλειος. Αυτά νομίζω ότι και άλλη φορά σας τα είπα. Κάνουμε το καλό ή γιατί φοβόμαστε την κόλαση και τότε βρισκόμαστε στην κατάσταση του δούλου ή για να πάρουμε μισθό και έχουμε την κατάσταση του μισθωτού ή για το ίδιο το καλό και τότε βρισκόμαστε στην κατάσταση του υιού. Γιατί ο υιός δεν κάνει το θέλημα του πατέρα του από φόβο, ούτε γιατί θέλει να πάρει απ' αυτόν μισθό, αλλά επειδή θέλει να τον διακονήσει, να τον τιμήσει και να τον αναπαύσει. Και εμείς έτσι πρέπει να κάνουμε την ελεημοσύνη, για την ίδια την αρετή, συμμετέχοντας στις δυσκολίες των άλλων, σαν να ήταν μέλη του σώματός μας. Να διακονούμε κάποιον σαν να απολαμβάνουμε εμείς οι ίδιοι τον καρπό της διακονίας μας. Να δίνουμε έτσι σαν να είμαστε εμείς οι ίδιοι που παίρνουμε. Αυτή είναι η ελεημοσύνη που γίνεται με επίγνωση. Έτσι, όπως είπαμε, βρισκόμαστε στην ψυχική κατάσταση του υιού.

[Συνεχίζεται]

[3] Διαδ. Φωτ. S.C. 5, 149-150.